

der tidligere havde været under kolonistyre. Han fandt, at udvidelsen af FN's medlemskab fra de oprindelige 51 til 111 medlemmer havde bragt organisationen nærmere dens universelle mål.

I afsnit X omtaltes apartheid-spørgsmålet ganske kort. Situationen i Sydafrika havde fortsat været en kilde til bekymring gennem det forløbne år, og generalsekretæren udtrykker et oprigtigt håb om, at den sydafrikanske regering vil opgive sin racepolitik.

I afsnit XI kom generalsekretæren ind på FN's finansielle situation, der fortsat karakteriseredes som alvorlig, fordi en hel del medlemsstater ikke har betalt deres bidrag til UNEF- og ONUC-operationerne. For så vidt angår UNEF-operationerne, androg restancerne pr. 30. juni 1962 i alt \$ 27,3 mill., medens de for ONUC udgjorde \$ 72 mill. FN's samlede deficit beløb sig til \$ 114 mill. U Thant omtalte kort spørgsmålets behandling på den 4. ekstraordinære plenarforsamling, og han nævnte, at den finansielle byrde gradvis ville lattes, efterhånden som ONUC-styrkerne formindskedes og til sidst likvideredes. Tilbage forblev imidlertid, at FN endnu i nogen tid må arbejde med et alvorligt underskud og en kassebeholdning, der giver anledning til vedvarende bekymring.

Generalsekretæren omtalte sluttelig konferencen i Addis Abeba i maj 1963 mellem statsoverhovederne for 32 uafhængige afrikanske stater som en historisk begivenhed af største betydning. Foruden en række vigtige resolutioner om forskellige spørgsmål af almindelig interesse såvel som af særlig interesse for Afrika havde konferencen besluttet at oprette en organisation for afrikansk enhed. Han erklærede sig dybt imponeret af den statsmandskunst, der var blevet udvist af de afrikanske ledere på konferencen, og af de vedtagne resolutioners moderate tone. Han var ligeledes imponeret af ledernes anerkendelse ikke alene af deres landes indbyrdes afhængighed, men også af deres plads i verdenssamfundet.

Generalsekretæren erindrede endelig om, at han i forrige års rapport var kommet ind på den såkaldte tillidskrise, der skyldtes fremkomsten af så mange nye uafhængige

stater i Afrika og Asien og det som følge deraf stadigt stedfindende skifte i den oprindelige magtbalance inden for FN. I dag, et år senere, følte han imidlertid, at han uden at blive beskyldt for utilbørlig optimisme kunne sige, at denne del af krisen for en stor del er forsvundet, og han så en stigende anerkendelse af FN's nytte, ikke alene blandt statsmændene, men også hos den menige borger.

På plenarmødet den 17. december tog generalforsamlingen uden afstemning generalsekretærens beretning til efterretning.

Sikkerhedsrådets beretning.

(Dagsordenens punkt 11).

Sikkerhedsrådet beretning om de spørgsmål, der har været til behandling i rådet i tiden 16. juli 1962 til den 15. juli 1963 gav ikke anledning til særlige bemærkninger.

Sikkerhedsrådets medlemmer har i den omhandlede periode været: Frankrig, Kina, Sovjetunionen, Storbritannien og USA samt Ghana, Venezuela, Rumænien, Irland, Den forenede arabiske Republik og Chile. De fire sidstnævnte landes funktionstid udløb den 31. december 1962. I den resterende del af beretningsperioden var Norge, Marokko, Philippinerne og Brasilien medlemmer af Sikkerhedsrådet.

På grundlag af et af Brasilien og Norge fremsat resolutionsforslag vedtog plenarforsamlingen at tage Sikkerhedsrådets beretning til efterretning.

Beretning fra Den internationale Atomenergiorganisation.

(Dagsordenens punkt 14).

Den internationale Atomenergikommissions rapport til FN's plenarforsamling for tidsrummet 1. juli 1962 til 30. juni 1963 gav ikke anledning til en større debat. Et af Italien, Japan og Rumænien fremsat resolutionsforslag, i henhold til hvilket plenarforsamlingen tager beretningen til efterretning, vedtoges enstemmigt.